

Sofie Thorsen *Schnitt A-A' | Rez A-A'*

Kunsthhaus Graz, Space02, Lendkai 1, 8020 Graz

Otvorenje izložbe: 02.03.2012.

Trajanje: 03.03.-06.05.2012.

Kustosice: Katrin Bucher Trantow, Katia Huemer, Sabine Schaschl

U suradnji s *Diagonale 2012* i *Kunsthhaus Baselland*

„Osobno ili subjektivno gotovo da me i ne zanima“, opisuje Sofie Thorsen (*1971 u Århusu, Danska, živi u Beču) sadržajni fokus svojega rada. Više je zanimaju forme obilježene kulturom i njihove političke, socijalne i umjetničke poveznice. U sklopu izložbe *Schnitt A-A' (Rez A-A')*, koja je nastala u suradnji s filmskim festivalom Diagonale i Kunsthhausom Baselland i koja će se najprije moći vidjeti u Kunsthhausu Graz, a u ljeto i u Kunsthhausu Baselland, Sofie Thorsen predstavlja tri velike instalacije. U njima s jedne strane objašnjava svoj način rada, a to je istovremeno uranjajuće fokusiranje i objektivirajuće distanciranje. S druge strane ti radovi u svojem upravo forenzičnom i izravnom preispitivanju objekta korespondiraju sa skrivenim okolnostima i konstrukcijama specifičnih slikovnih stvarnosti: tako je u filmu *Schnitt A-A' (Rez A-A')*, po kojemu je izložba dobila ime, riječ o duhu socijalističke moderne i o utopističkom kinu koje se naslanja na zgradu nekog muzeja i koje je palo u nemilost. Film je vrsta formalno vrlo precizne vožnje kroz dubine i ponore prostora, posvećen filmskom jeziku transcendirajućeg svjetla i apstrahiranom, ponovno uspostavljenom pogledu na izražajnu snagu arhitektonske forme. Film je osnova za trailer Diagonale 2012 i bit će prikazan i na mjestu svoga nastanka – u ljetnom kinu Muzeja moderne umjetnosti u Bratislavi – prije nego što bude prepušten planiranom rušenju i zaboravu.

The Achromatic Island (2009.) također je posvećen izravnom preispitivanju gledanja i prepoznavanja. Film se temelji na povijesti danskog otoka Fuur, gdje je do 30-ih godina 20. stoljeća velik broj stanovnika već generacijama patio od naslijeđene akromatopsije, dakle od potpune sljepoće za boje. Koristeći se intervjuima, tekstovima, fotografijama i pokretnim slikama u napadnim crno-bijelim kontrastima, Thorsen prikazuje krajolik i život na otoku Fuur iz perspektive ljudi s tim neobičnim poremećajem vida: bolest pritom služi preispitivanju opažanja općenito, služi joj kao konceptualni stroj za gledanje koji na temelju utvrđene i dokazane razlike u gledanju omogućava iskušavanje jednog drugog mogućeg modela.

Treći važan rad u sklopu izložbe vezan je uz *Plastike za igru* (2010./11.), koje kao crteži i kolaži skreću pogled na oblike prezentacije. Rad koji u Kunsthhausu skulpturalno urasta u prostor bavi

se programom „Umjetnost u izgradnji“ tijekom obnove nakon Drugog svjetskog rata, u sklopu kojeg su umjetnici bili pozvani na osmišljavanje skulptura za veći broj dječjih igrališta u Beču. Skulpture su svojim za ono vrijeme neuobičajenim utopijskim oblicima i bojama upadale u oči u Beču 50-ih godina 20. stoljeća, a osim arhitektonskog i skulpturalnog aspekta, trebale su funkcionirati kao sprave za dječju igru.

I ovdje Thorsen u redukciji na čisti linijski karakter sadržaja pronalazi određenu distancu prema mjestima i situacijama koje analizira sredstvima medija. Njezini radovi vrludaju između prepoznatljivog odraza stvarnosti i moguće fikcije – i na taj način pred očima promatrača otvaraju nove asocijativne prostore.